

Sygn. akt III AUa 1327/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski (spr.)

del. SSO Karol Kotyński

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Matusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2018 r. w Ł.

sprawy A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji A. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 21 lipca 2017 r. sygn. akt VIII U 2885/16

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1327/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.) odmówił A. R. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ, wskazał, że wnioskodawca po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 przytoczonej ustawy. Organ podkreślił, że odmówił przyznania emerytury w myśl art. 49 Ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż na dzień 1.01.2009 r. ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy, wynoszącego 15 lat. Do pracy w szczególnych warunkach na podstawie art. 49 ustawy pomostowej nie zaliczono okresu od 17.09.1984 r. do 31.07.1986 r. oraz od 11.08.1986 r. do 28.02.2003 r., gdyż pracodawca nie potwierdził, że w ww. okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub nr 2 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. R. wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Wnioskodawca wskazał, że spełnia wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Ubezpieczony podkreślił, że legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych w ilości wymaganych 15 lat przed wejściem w życie Ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19.12.2008 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 21 lipca 2017r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Wydając przedmiotowy wyrok Sąd pierwszej instancji przyjął za podstawę rozstrzygnięcia następujące ustalenia faktyczne.

A. R. ur. (...), w dniu 21 października 2016r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Przy wniosku wykazał posiadanie łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Nie wykazał zaś, okresu 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresu od 17.09.1984 r. do 31.07.1986 r. oraz od 11.08.1986 r. do 28.02.2003 r., gdyż pracodawca nie potwierdził, że w w/w. okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub nr 2 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

Ubezpieczony w okresie od 10.08.1979 r. do 06.08.1984 r. był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółdzielni Pracy w Z. jako elektromechanik. A w okresie od 17.09.1984 r. do 31.07.1986 r. świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) w Ł. jako elektromonter.

Wnioskodawca w latach 1984 - 1986 w (...) T. w Ł. pracował jako elektromonter w pełnym wymiarze czasu pracy, stale w dziale transportu, w akumulatorowni. Jego praca polegała na dozorze akumulatorów, formowaniu nowych akumulatorów. Ubezpieczony dorabiał kwas, elektrolity do akumulatorów, wymieniał kwas i elektrolity, sprawdzał napięcia akumulatorów, wymieniał ogniwa, sprawdzał gęstość elektrolitów, napięcie, wymieniał ogniwa w bateriach i przy wymianach zużytych ogniw zalewał je ołowiem. Wnioskodawca używał kwasu siarkowego, a ewentualnie kwasu solnego. W trakcie ładowania wydzielał się ozon. Sprawdzał też gęstość elektrolitów w ogniwach, zajmował się formowaniem baterii i sprzątaniem po kwasie. Naprawiał też wtyczki, bo często się wypalały. Ubezpieczony miał ochronne fartuchy, kalosze, rękawice, okulary. W ten sposób pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zakłady (...) w Ł. w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 10.05.2011r. zaświadczyły, że A. R. był zatrudniony w tym zakładzie w okresie od 17.09.1984 r. do 31.07.1986 r. i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w akumulatorowniach przy opróżnianiu, oczyszczaniu i wymianie stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych, tj. określone w Wykazie A, dziale XIV poz. 13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Następnie w okresie od 11.08.1986 r. do 28.02.2003 r. A. R. świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) S.A w Ł. jako elektromechanik.

(...) S.A w Ł. w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 29.04.2011 r. zaświadczyła, że A. R. był zatrudniony w tym zakładzie w okresie od 11.08.1986 r. do 28.02.2003 r. i w tym okresie od dnia 11.08.1986 r. do 28.02.2003 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w akumulatorowniach przy opróżnianiu, oczyszczaniu i wymianie stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych, tj. określone w Wykazie A, dziale XIV poz. 13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

W (...) S.A. wnioskodawca pracował w akumulatorowni jako elektromechanik i zajmował się tam robieniem korekty elektrolitów w bateriach akumulatorowych, pracował przy ładowaniu i wymianie baterii, naprawiał przewody i wtyczki, w akumulatorowni, dorabiał kwas siarkowy. Były to baterie akumulatorowe do wózków akumulatorowych. Wymieniał też ogniwa i elektrolit w bateriach, zalewał ołowiem złącza, które wymieniał. W ten sposób pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Przy ładowaniu baterii wydobywał się wodór, warunki były szkodliwe. Był też drażniący zapach przez wydzielany wodór dlatego niektóre czynności wykonywał w masce.

W okresach od 01.03.2003 r. do 29.07.2007 r. oraz od 16.08.2007 r. do 31.12.2009 r. ubezpieczony prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu odprowadzał składki na ubezpieczenia społeczne.

W okresie od 23.09.2014 r. do 31.10.2014 r. wnioskodawca świadczył pracę na umowę o pracę na rzecz (...) Spółki z o.o. jako monter, operator, nawijacz, jako pracownik tymczasowy zatrudniony przez (...) Spółkę z o.o. w W. Agencję Pracy (...) w W..

W okresie od 30.08.2011 r. do 29.08.2012 r. wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny i pobierał z tego tytułu zasiłek.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte, w załączonych do akt sprawy, aktach emerytalnych ZUS oraz aktach osobowych wnioskodawcy z Zakładów (...) w Ł. i z (...) S.A w Ł. oraz o zeznania wnioskodawcy i świadków: M. A., L. T., P. K. oraz R. O.. Zeznania wskazanych świadków Sąd ocenił jako logiczne, spójne i korelujące z zeznaniami wnioskodawcy. Zeznania te mają tym większy walor dowodowy, że pochodzą od osób bezpośrednio współpracujących z ubezpieczonym w spornym okresie we wskazanych wyżej zakładach pracy. Wymienieni świadkowie mają zatem pełną wiedzę na temat charakteru zatrudnienia wnioskodawcy w spornych okresach czasu. Stanowią tym samym wiarygodne źródło dowodowe. Podkreślić należy, że zeznania przedmiotowych świadków oraz wnioskodawcy nie były kwestionowane przez organ rentowy.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej oceny dowodów, Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie A. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 roku (Dz. U. z 2008 roku Nr 237 poz. 1656), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: a) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.; b) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat; c) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn; d) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5- 9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

e) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; f) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; g) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Nadto zgodnie z treścią art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która: a) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; b) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12; c) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

A zatem stosownie do powołanego przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu nowych przepisów, tj. art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych, (vide min. wyrok SA z o L. z 13.03.2014 r., III AUa 1531/13, opubl. LEX nr 1441422, wyrok SA w Katowicach z 27.02.2014 r., III AUa 1045/13, opubl. LEX 1439028, wyrok SA w Szczecinie z 14.01.2014 r. III AUa 577/13, opubl. LEX 1441543, wyrok SA w Białymstoku z 09.01.2014r., III AUa 705/13, LEX 1415788, wyrok SN z 04.12.2013 r. II UK 159/13, opubl. LEX nr 1405231, wyrok SA w Gdańsku z 07.11.2013 r., III AUa 343/13)

W myśl art. 3 ust. 1 Ustawy o emeryturach pomostowych prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie

zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Czynniki ryzyka, o których mowa w ust. 1 określa przepis art. 3 ust. 2 tej ustawy. Według ust. 3 cytowanego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, że wnioskodawca A. R. spełnia przesłanki ustawowe, co do daty urodzenia (po dniu 31 grudnia 1948 r.), wieku, rozwiązania umowy o pracę, lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Wnioskodawca nie spełnia jednak warunku posiadania okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 przedmiotowej ustawy o emeryturach pomostowych. A. R. w trakcie zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. od 17.09.1984 r. do 31.07.1986 r. oraz w (...) S.A. w Ł. od 11.08.1986 r. do 28.02.2003 r. pracował w akumulatorowniach przy opróżnianiu, oczyszczaniu i wymianie stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych, (jako elektromonter i następnie elektromechanik). Jednakże praca ta nie stanowi pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu nowych przepisów, to jest art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (art. 49 tej ustawy), co przyznał sam ubezpieczony. Praca elektromontera (elektromechanika) akumulatorów i baterii nie zostało ujęte ani w załączniku nr 1 do Ustawy o emeryturach pomostowych jako prace na stanowiskach w szczególnych warunkach ani w załączniku nr 2 do tej ustawy jako prace na stanowiskach w szczególnym charakterze, co przyznał na rozprawie sam wnioskodawca. Wprawdzie po zamknięciu rozprawy wnioskodawca wskazał w piśmie z dnia 14.07.2017r., że jego praca odpowiada pracy określonej w pkt 13 w załączniku nr 2 do Ustawy o emeryturach pomostowych to jednak, w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy uznał, że wykonywanie przez A. R. praca w obu przedmiotowych zakładach pracy nie była pracą w szczególnym charakterze określoną w załączniku nr 2 do cytowanej Ustawy przy bezpośrednim sterowaniu procesami technologicznymi mogącymi stwarzać zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej ze skutkami dla bezpieczeństwa publicznego. W ocenie Sądu brak jest związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy pracą wnioskodawcy na zajmowanych w tych zakładach stanowiskach (elektromontera i elektromechanika) a procesem technologicznym, na który pracownik ma bezpośredni wpływ, a który to proces technologiczny może spowodować awarię technologiczną o takim stopniu, że może ona powodować poważne skutki dla bezpieczeństwa publicznego. Skutki takiej awarii muszą zagrażać życiu i zdrowiu ludzi i powodować zagrożenia i zakłócenia normalnego toku życia społecznego, a poza tym skutki takiej awarii muszą powodować niebezpieczeństwo w większym zakresie, niż ograniczone do jednego stanowiska pracy, (vide wyrok z dnia 21.10.2010 r. (...) SA (...) WSA w Bydgoszczy opubl. w LEX nr 656459 i wyrok z dnia 7.10.2010 r., (...) SA (...) WSA w Bydgoszczy opubl. w LEX nr 752200).

Wskazania w tym miejscu wymaga jak już wyżej wspomniano, że art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych przewiduje nabycie prawa do emerytury pomostowej dla osoby, która spośród siedmiu warunków nabycia tego prawa nie spełnia tak jak ubezpieczony jednego z nich, a mianowicie nie pracuje w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze określonym w ustawie o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008 r. Osoba taka musi jednak mieć wypracowany staż pracy przed dniem 31 grudnia 2008 r. w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, w rozumieniu Ustawy o emeryturach pomostowych w ramach prac wykazanych w załączniku nr 1 i 2 do tej ustawy), a nie Ustawy o emeryturach i rentach z FUS czy wykazu prac w Wykazie A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

W tej sytuacji należy przyjąć, że ubezpieczony nie spełnił przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 Ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ wykazane przez ubezpieczonego okresy pracy nie są okresami pracy w warunkach

szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu Ustawy o emeryturach pomostowych. Natomiast warunek legitymowania się na dzień 1 stycznia 1999 r. co najmniej 15-letnim stażem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS jest warunkiem do uzyskania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, tj. dla osoby, która po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Podkreślić należy, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał jako pracownik pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełnia on warunku ustalenia prawa do emerytury pomostowej z art. 4 Ustawy o emeryturach pomostowych. Nie jest też możliwe przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 Ustawy o emeryturach pomostowych, skoro prace wykonywane przez wnioskodawcę jako elektromontera (elektromechanika) akumulatorów i baterii w akumulatorowni, nie były ani pracami w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych. W załączniku nr 1 i 2 do Ustawy o emeryturach pomostowych do kategorii prac w szczególnych warunkach zaliczono 40 rodzajów prac, zaś do kategorii prac w szczególnym charakterze - 24 rodzaje prac. Oznacza to istotne ograniczenie zakresu podmiotowego prawa do wcześniejszego przejścia na emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w porównaniu z regulacją zawartą w art. 32 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub prac wynikających z wykazu A stanowiącego załącznik do cytowanego wyżej Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (dz. U z 1983 r. nr 8, poz. 43 z późn. zm.)

Zgodność pominięcia przez ustawodawcę niektórych rodzajów prac w katalogach prac uprawniających do emerytury pomostowej z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa była przedmiotem oceny Trybunału Konstytucyjnego np. w wyroku z dnia 25.11.2010 r. K 27/09 (publ. OTK- A 2010 z. 9, poz. 109), w którym stwierdził, że nie narusza konstytucyjnej zasady równości wobec prawa pominięcie w definicji prac w szczególnych warunkach zawartej w art. 3 ust. 1 i 2 oraz 3 Ustawy o emeryturach pomostowych oraz w załączniku nr lit. 2 tej Ustawy min. czynników fizycznych i chemicznych, czy pracy w warunkach narażenia na zapylenie, promieniowanie jonizujące i działanie pól elektromagnetycznych, (por. też wyrok TK z dnia 3.03.2011 r., K.23/09, opubl. (...) 2011 z 2, poz. 8 czy 16.03.2010 r., K. 17/09 opubl. w OTK-A z 2010 r., z 3, poz. 21)

Podkreślić także należy, że przepisy przewidujące prawo do emerytur pomostowych są przepisami szczególnymi, stanowiącymi wyjątek od przepisów dotyczących prawa do emerytury powszechnej, ich wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna, podlegają one wykładni ścisłej.

Przywołując treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2005 r., I UK 104/05, opubl. w (...) z (...), Sąd Okręgowy akcentował, że „przepisy prawa ubezpieczenia społecznego mają charakter bezwzględnie obowiązujący, tworzą system prawa ścisłego, zamkniętego i nie mogą być interpretowane rozszerzająco, zwłaszcza przy zastosowaniu wykładni aksjologicznej.”

Wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu w toku działalności orzeczniczej, a to oznacza, że cech pracy o szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach nie mogą posiadać inne prace, chociażby zbliżone rodzajowo, których sposób wykonania i jakość mogły obniżyć się z wiekiem, (vide min.: wyrok SA w Szczecinie z dnia 14.05.2015 r., wyrok SA w Szczecinie z dnia 23.01.2014 r., III AUa 604/13, opubl. LEX nr 1441544, III AUa 715/14, opubl. LEX nr 1843148, wyrok NSA w W. z dnia 19.12.2014 r., I OSK (...), opubl. LEX nr 1771927, wyrok SA w Białymstoku z dnia 14.05.2014 r., III AUa 1850/13, opubl. LEX nr 1463774)

Z uwagi na powyższe nie są dopuszczalne żadne odstępstwa od treści przepisów cytowanej wyżej ustawy o emeryturach pomostowych. A. R. nie może zatem nabyć prawa do emerytury pomostowej na podstawie cytowanych wyżej przepisów.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie A. R., jako niezasadne, uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 18 listopada 2016 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

Wyrok Sadu Okręgowego zaskarżył w całości apelacją ubezpieczony wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Motywuując apelację, apelant podniósł, że Sąd Okręgowy pominął jego wniosek dowodowy i nie wyjaśnił dlaczego punkt 13 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych nie ma wobec odwołującego zastosowania.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 14 września 2018r. ubezpieczony popierając apelację i jej wnioski wskazał na konieczność przesłuchania świadków przez Sąd I instancji na okoliczność charakteru jego pracy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja jest oczywiście bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Analiza akt sprawy w aspekcie twierdzeń apelacji w powiązaniu z treścią pisma z 13 lipca 2017 roku (k.71 akt.) nie pozostawia wątpliwości co do tego, że spór w niniejszej sprawie osadzony jest na wykładni i zastosowaniu art.49 ustawy o emeryturach pomostowych. Treść akt jak i pisemnych motywów sądu pierwszej instancji, dowodzi także jednoznacznie, że w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji przeprowadzono wnioskowane dowodowy ze świadków jak i z zeznań wnioskodawcy na okoliczność charakteru pracy w latach 1984 do 2003 roku. Poczynione ustalenia, jak wykazują pisemne motywy, pozwoliło przyjąć sądowi, że w spornych okresach wnioskodawca pracował w akumulatorowniach przy opróżnianiu, oczyszczaniu i wymianie stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych, co rodzajowo odpowiadało pracą w szczególnych warunkach wymienionych w Wykazie A Dział XIV poz.13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (Dz.U z 1983 roku Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Mimo takiej kwalifikacji tego okresu, okresu ponad 15 letniego, przypadającego przed 1 stycznia 2009 roku, sąd pierwszej instancji oddalił odwołanie, dzieląc wykładnię przepisu art.49 pkt.3 ustawy o emeryturach pomostowych, przyjętą przez organ rentowy.

Nie wchodząc, z uwagi na uwarunkowania procesowe w kwestię prawidłowości powyższych korzystnych dla ubezpieczonego ustaleń, poprzestając na zwróceniu w tym zakresie uwagi na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2014 roku I UK 384/13 /legalis/ i zawartej tam wykładni prac z działu XIV poz.13 wykazu, stwierdzić należy, że pogląd Sądu pierwszej instancji, że legitymowanie się przez ubezpieczonego 15 letnim okresem wykonywania prac w szczególnych warunkach z Wykazu A nie jest wystarczające do nabycia przez niego emerytury pomostowej. Skoro bowiem ubezpieczony, co jest bezsporne, nie kontynuował pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze po 1 stycznia 2009 roku i legitymował się w związku z tym jedynie stażem pracy w warunkach szczególnych według poprzednio obowiązujących przepisów (w rozumieniu art.32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) to mógłby nabyć prawo do „nowego” świadczenia (emerytury pomostowej) jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można także kwalifikować jako staż pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze według dziś obowiązujących przepisów (art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych). Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej, takiemu ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze dziś nie może być kwalifikowany w ten sposób. Wskazany pogląd jest utrwalony w orzecznictwie (patrz bliżej – SN wyrok z 4 września 2012 roku I UK 164/12; z 13 marca 2012 r II UK 164/11; SA w/m z 26 kwietnia 2017 roku III AUa 606/16 /legalis/). Przebieg postępowania przed sądem pierwszej instancji jak i treść apelacji wydaje się uzasadniać tezę, że pogląd powyższy aprobuje także apelant.

W apelacji, nawiązując bowiem do twierdzeń podnoszonych już przed sądem pierwszej instancji w piśmie z 13 lipca 2017 roku, osadza jednoznacznie spór w płaszczyźnie wykładni art. 3, 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych,

Argumentując, że praca jaką wykonywał w latach 1984 do 2003 roku będąca pracą w warunkach szczególnych według poprzednio obowiązujących przepisów powinna być kwalifikowana także jako praca w szczególnym charakterze według obecnie obowiązujących przepisów gdyż odpowiada rodzajowo pracy opisanej w punkcie 13 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Problematyka ta, była szeroko analizowana przez sąd pierwszej instancji i nie ma, także przy uwzględnieniu treści apelacji, jakichkolwiek podstaw aby nie podzielić stanowiska tegoż sądu. Nie ma również, podstaw do prowadzenia jakiegokolwiek uzupełniającego postępowania dowodowego we wskazanym kierunku. Charakter pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w spornych latach, została precyzyjnie określony a treść pkt.13 oraz 14 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych jest jasna, jednoznaczna i nie nasuwająca trudności przy subsumpcji. Na niemożność kwalifikowania pracy ubezpieczonego przy obsłudze akumulatorów i w akumulatorowni jako pracy z przywoływanego pkt.13 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, przemawia już wprost redakcja tego punktu (jak i punktu 14) stanowiąc „Prace przy bezpośrednim sterowaniu procesami technicznymi”. Powyższe wskazuje bowiem, że chodzi tutaj o pracę na stanowisku pracy mającym cechy bezpośredniego sterowania (kierowania, wpływania, oddziaływania) na konkretny proces techniczny (technologiczny) na który pracownik ma bezpośredni wpływ. Nadto jak wynika z dalszej treści tego punktu, konieczne jest aby proces ten mógł w sensie obiektywnym spowodować awarie techniczną (technologiczną) z poważnymi skutkami dla bezpieczeństwa publicznego.

Praca ubezpieczonego, przy obsłudze akumulatorów i w akumulatorowni w sposób oczywisty, nie spełniała warunków przywoływanego punktu 13 (jak i 14) załącznika numer 2 do ustawy. Praca ta nie polegała bowiem na bezpośrednim sterowaniu procesami technicznymi (technologicznymi), które mogłyby spowodować awarię techniczną lub przemysłową która mogłaby spowodować poważne skutki dla bezpieczeństwa publicznego. Oczywiście, ubezpieczony wykonywał wówczas prace szkodliwe dla zdrowia, podejmował także czynności, potencjalnie niebezpieczne, mogące doprowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa ale w przywoływanym punkcie załącznika chodzi o bezpośredni związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy sterowaniem procesem a awarią o wielkich rozmiarach zagrażających bezpieczeństwu publicznemu.

Wykazanie istnienia takiego obiektywnego łańcucha następujących po sobie zdarzeń, którego pierwszym ogniwem jest pracownik wymieniający akumulatory w wózkach i wykonujący ich obsługę także w akumulatorowni, a ostatnim (poważne) skutki dla bezpieczeństwa publicznego, jak prawidłowo wywiódł sąd pierwszej instancji niemożliwe a nadto, ubezpieczony w apelacji nawet nie podjął próby przedstawienia takiego teoretycznego ciągu zdarzeń.

Kierując się wskazaną argumentacją Sąd Apelacyjny nie podzielał zasadności zarzutów apelacyjnych i nie znajdując podstaw, które należałoby uwzględnić z urzędu, na podstawie art.385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.